

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożej Łaski Król Saski Xięże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący :

Działo się w Warszawie w pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasieńskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego, dnia dwudziestego osmego Lutego tysiąc ośmset dwunastego roku.

S A D K A S S A C Y I N Y

X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O .

W sprawie kryminalnéy Anny Karasichy włościanki ze wsi Sarnowa, w Powiecie Kozienickim Departamencie Radomskim, z odwołania się Królewskiego Prokuratora przy Sądzie Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Krakowskiego i Radomskiego, przeciw wyrokowi tegoż Sądu, w dniu czternastym Października tysiąc ośmset jedenastego roku na oskarżenie publiczne zapadłemu; przez który

taż Anna Karasicha, za zbrodnią dzieciobójstwa, przy zmniejszeniu kary §. 122. prawa kryminalnego Austriacko-Galicyjskiego przepisanej, przez wzgląd na okoliczności w §. 39. pod literami b. f. k. wyszczególnione, i stosownie do §. 441. tegoż prawa na lat pięć ciężkiego więzienia, i chłostę dwadzieścia różg w dzień

prawomocności wyroku wykonać się mającą, na utratę praw cywilnych, i politycznych przez ciąg kary, a po wypełnionéj karze na utratę praw politycznych przez lat pięć skazaną została.

Mając sobie przez odwołującego się Prokuratora Królewskiego przedstawioném:

iż Sąd wyrokujący ocenił zbrodnią skazanę przeciw wyraźnemu prawu — Anna bowiem Karasicha odbierając życie dziecięciu swojemu przez utopienie, we trzydzieści i trzy dni po jego urdzeniu, p. pełnia zbrodnią morderstwa, która według §§. 117. 118. i 119. prawa kryminalnego Austriacko-Gallicyjskiego śmiercią karana, być winna. Nie usprawiedliwia decyzji sądowéj §. 122. chociażby w całéj swéj surowości zastosowany, gdyż §. ten jest szczególnym wyjątkiem od dopiero wspomnianych praw, w tym iednym przypadku, jeżeliby matka w samém rodzeniu dziecie zabiła, lub przez rozmyślne zaniedbanie potrzebnéj pomocy, stała się iego śmierci przyczyną. W takim iednym razie prawodawca lżeyszą stanowi karę, powodowany uwagą, iż niewiasta cierpiąca w chwili rodzenia, może być pozbawioną przytomności umysłu. A iako zbrodnia skazanę różną jest od przypadku §. 122. przewidzianego, tak zdaniem odwołującego się Prokuratora Sąd wyrokujący, obraział wyraźne prawa przepisy w §§. 117. 118. i 119. objęte na zbrodnią morderstwa karę śmierci wskazujące. Tém bardziéj, gdy według §. 4. w ocenieniu zbrodni zabójstwa, nie ma wpływu względ na osobę pozbawioną życia, czyli ona była dziecięciem, czy szaloną, czy śpiącą, czy nakoniec zezwalającą.

Przydając nadto odwołujący się Prokurator iż powody zmniejszenia kary z nienagannego dawniej życia obwinionéj, z iéy poniewolnego stanu brzemienności, z iéy prostoty nareszcie powzięte, mogące wyiednać łaskę Panującego, nie mogły atoli uwalniać Sędziego od ścisłego wymierzenia tego rodzaju kary, iaki prawo wyraźnie postanawia;

żąda skassowania zaskarżonego wyroku na mocy artykułu 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego, iedynie na zadosyć uczynienie obrażonemu prawu,

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora powyższy rekurs popierającego;

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

iż wyrok zaskarżony uznając dzieciobóystwem zabóystwo przez skazaną popełnione na iéy własném dziecięciu we trzydzieści trzy dni po iego urodzeniu, obraził nie tylko wzięty sobie §. 122. Kodexu Kryminalnego Austryacko Gallicyiskiego, który dzieciobóystwem nazywa zabicie dziecięcia w samem rodzeniu się iego dokonane, lecz nadto obraził wyraźne przepisy §§. 117. 118, i 119. tegoż prawa, według których czyn skazanéy Anny Karasichy, za proste zabóystwo uważanym, i karą śmierci karanym bydz winien;

zważywszy

iż tenże Sąd z powodów stanowiących stosownie do §. 39. złagodzenie kary, zmieniając karę śmierci sem 119. przepisaną, na karę więzienia, popłcił obrazę §. 441. według ktorého, złagodzenie to, zmiany rodzaju kary a w szczególności zmiany kary śmierci na inną pociągać za sobą nie może;

Rekurs Królewskiego przy Sądzie Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Krakowskiego i Radomskiego Prokuratora, na początku wymieniony rozsądzaiąc,

Wyrok Sądu Sprawiedliwości kryminalnój Departamentów Krakowskiego i Radomskiego w dniu czternastym Października tysiąc ośmset jedenastego roku zapadły, stosownie do art. 10. pod liczbą I. oraz artykuł. 67. Organizacyi Sądu swego, jedynie na zadosyć uczynienie obrażonemu prawu, bez żadnych dla skazanój skutków kassue — mocą niniejszego wyroku.

(podpisano) Jg. Sobolewski Zast. Prezesa.

L. Osiński Pisarz S. K.

Wydrukować
Felix Lubieński
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z oryginałem
(L.S.) Antoni Joneman
Sek. Jeneralny.